

985

PRES-SERVIS

NOVINSKO-IZDAVACKO PREDUZEĆE SAVEZA
NOVINARA JUGOSLAVIJE
PRESS PUBLISHING ENTERPRISE OF THE FEDERATION
OF YUGOSLAV JOURNALISTS
BEOGRAD — Knez Mihajlova 2/X — Pošt. fak 842
Tel. 621-578
Ček. račun 101-11/1-804
Current Account with
Yugoslav National Bank

SLUŽBA DOKUMENTACIJE
CLIPPING SERVICE

Iscak iz lista
Newspaper cutting

MLADI BORAC - Skoplje

21. IV. 1966

**Разговор со Бранко Илиевски, претседател на одборот
на мермерскиот симпозиум во Прилеп**

ГЛАСОТ НА МЕРМЕРОТ

■ Мермерскиот симпозиум заема значајно место во културниот живот на Прилеп. Кажете ни нешто поконкретно за него?

Оваа е четврта година од оживањето на Мермерскиот симпозиум во нашиот град. Покренувањето на симпозиумот дојде по иницијатива на покојниот сликар Ристо Лозаноски и група уметници од Прилеп. Се сметаше дека питомото прилепско поднебје, настаните од подалечното и поблиското минаато сврзани со него како и прекрасниот мермер, ќе бидат непресушен извор и инспирација за еден ваков вид симпозиум, чии скулптури ќе добијат естетска и парковска намена. И навистина пред неколкугодишните иницијативи, мислења, и желби денес се претворија во реалност. Мермерскиот симпозиум, покрај сликарската колонија, народниот музеј, весникот „народен глас“ и уште неколку институции, заема значајно место во настојувањата на нашиот град да се збогати со културни манифестации, коишто по своето значење добиваат и поширок карактер. Потоа градот се здобива со скулптури, коишто, покрај својата парковска намена и урбанистичко-естетско вообличување на градот, имаат и уметничка вредност. Тоа е присутно и видно.

■ Колку што ми се чини симпозиумот сè уште не е доволно афирмиран на југословенски план? Кои се мотивите за тоа?

Во изминатите три години, кои што, иако во себе носеа и слабости во почетокот на организацијата во работата на симпозиумот и во изборот на пошироката афирмација на истиот, правевме големи напори да излеземе на југословенски план. Но практиката покажа дека тие не беа доволни. Чинам дека навистина симпозиумот е сè уште анонимен, сè уште не добил место на граѓанство на југословенски план. Во споредба со другите симпозиуми (во Порторош, Суботица и Врњачка Бања) условите на организирањето се скоро исти. Во 1964 година чиневме напори да се оформи уметнички жири на југословенско ниво. Поканавме повеќе познати имиња, меѓутоа следуваа едноподруго откажувања. Причините за последното не ми се познати. Формирањето одбор за програмирање на активноста на симпозиумот е скоро единствената институција која се грижи за реализација на предвидената програма. Чинам дека и републиката како да не има забравено. Републичкиот секретаријат за култура, иако до минатата година не баравме од него никакви средства за организирање на симпозиумот, досега нема покажано желба да не помогне, иако како манифестација таа е примена од сите. Мислам дека за популаризацијата на оваа манифестација од уметнички карактер би можеле во многу да придонесат и редакциите на Радио-телевизија Белград, Загреб, Љубљана и други редакциски куќи кои досега само информативно ја запознале својата читачка и слушачка публика за Мермерскиот симпозиум, а не и нешто повеќе.

■ Кои се условите под кои се организира симпозиумот?

Одборот за организирање на Мермерскиот симпозиум секоја година пред отпочнувањето врши поканувања на уметници — вајари да учествуваат на него, кој се одржува секоја година од 15 јуни до 1 септември. Патните и дневните трошоци за престојот на учесниците ги сноси Одборот, мермерскиот комбинат го дава мермерот и другиот материјал за работа и работна рака, а Општинското собрание врши откуп на делата што ќе бидат изработени во текот на седумдесетте дена. Мермерскиот симпозиум релативно е мошне евтина манифестација. Без мермерот таа годишно чини околу два милиони стари динари.

■ Колкав е бројот на уметниците што досега учествувале на симпозиумот и спомнете ни некои од нив?

Иако немаме познати (врвни) имиња за време на тригодишното организирање, на симпозиумот имаат учествувано осумнаесет учесници, чии дела зборуваат уште како за еден уметнички квалитет. Покрај другите, би ги спомнал уметниците: Димче Тодоровски, Боро Крстевски, Драган Поповски, од Македонија; потоа Момчило Крковиќ од Белград, Милена Лах од Загреб, Душан Николиќ од Ниш. Минатата година за првпат зеде учество и еден уметник од Израел. Тоа беше вајарот Хејман Шошан.

■ И на крајот, кажете ни каков белег ќе носи овогодишното одржување и организацијата на симпозиумот?

Во вреќа со овогодишното одржување и организацијата на симпозиумот значајно е да се одбележи тоа дека одборот на симпозиумот донесе заклучок да биде тематски одреден и вклопен во прославата на 25-годишнината на вооруженото востание на југословенските народи. Ова уште повеќе е за одбележување што во досегашната работа на симпозиумот се чувствуваше недостиг на скулптури на тема од Револуцијата. Се очекува дека покрај откупот, кој што ќе изнесува како и во минатите години по 200 илјади стари динари и зголемување на дневниците, на учесниците за најдобри остварувања да им бидат доделени три награди на тема од НОБ, што дополнително ќе бидат одредени и доделени од посебна жири-комисија. Одборот се носеше со мисла овогодишниот симпозиум да биде всушност интернационален. Но, бидејќи годинава тој има намена вклучување во прославата, да биде југословенски, што никако не значи во колку ќе пристигнат понуди и од други земји и ќе одговораат на конкурсните услови, Одборот нив да не ги прифати. Да спомнам уште и тоа дека деновиве ќе биде распишан конкурс за овогодишното учество на симпозиумот и ќе биде испратен до сите здруженија на ликовните уметници во Југославија. Мислам дека симпозиумот годинава ќе биде на нивото на претходните по бројот на учесниците, а по организацијата и квалитетот ќе ги надминат претходните.

Разговорот го водеше Ванчо КОТЛАР